

BR HARRY BAKKER

geboren te Gilze op 10 juni 1928
overleden te Gent
op 4 maart 2006

Op 24 december 2005 overleed in broederhuis Glorieux te Dongen, gesterkt door het sacrament van de zieken, onze dierbare medebroeder Harry Bakker- Broeder Bellarminus.

Harry- Henricus Marinus Maria- Bakker werd geboren op 31 januari 1927 te Roosendaal. Toen Harry nog heel jong was verhuisde de familie naar Rotterdam-Zuid. Het Rotterdamse van "Zuid" heeft Harry zijn hele leven gekenmerkt. Hij had iets van dat directe, dat spontane, waarmee de Rotterdammer reageert als hij iets bijzonders ontmoet.

Op 8 december 1943 begon Harry met het noviciaat in Dongen en hij kreeg de kloosternaam broeder Bellarminus. Op 8 december 1945 deed hij zijn eerste professie en werd lid van de Congregatie van de Broeders van Onze-Lieve-Vrouw van Lourdes. Na zijn opleiding tot onderwijzer was hij korte tijd werkzaam op de Aloysiusschool in Dongen.

In 1951 vertrok hij naar Indonesië. In Bogor, zijn eerste standplaats, kon hij meteen aan de slag. Als hoofd van de school zette hij zich in voor de omschakeling van het Nederlands naar het Indonesisch, een grote opgave ook voor de kinderen.

Van 1965 tot 1986 woonde hij in Pankalpinang op Bangka en was leraar op de middelbare school. In 1986 werd hij leraar aan de Hogere Middelbare School in de Chinese wijk in Jakarta. Hij was tevens directeur van het Office Training Centre én overste van het convent. Harry was in de kracht van zijn leven.

In 1996 kwam er een einde aan zijn lerarenbestaan. Harry had veel gevraagd van zichzelf. Vermoeidheid en leeftijd gingen een rol spelen. In 1998 keerde hij terug naar Nederland. In Broederhuis Glorieux kon hij het wat kalmer aan doen. Maar zijn dienstbaarheid bleef. Harry werd de vriendelijke, zachte man vaak op pad om boodschappen te doen voor medebroeders die dit niet meer konden. Ook als lid van de huisraad kon hij zich nog zeer verdienstelijk maken. Maar helaas Harry werd steeds vermoeider. Zijn gedachten waren vaak in Indonesië.

2001 mocht hij het 75-jarig bestaan van de Indonesische provincie gaan meevieren. Hij vond het prachtig, maar psychisch kon Harry dit niet meer aan. De herinnering aan de mooiste jaren van zijn leven viel hem zwaar en langzaam aan werd die dappere Rotterdamse jongen een angstig vogeltje. De kracht vloeide weg uit zijn lichaam tot de laatste vonk verdween op de dag vóór Kerstmis 2004.

Op 28 december herdachten wij Broeder Harry Bakker in een plechtige uitvaart. Onze missionaris mocht binnengaan in het Rijk van Engelen en Heiligen.

"Harry, rust in vrede".